

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LV (49)
Štev. (Nº) 47

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
28 de noviembre - 28. novembra 1996

MARKO KREMŽAR

NEKAJ NEODGOVORJENIH VPRAŠANJ

Kljub vrsti volitev, ki so že potekle od osamosvojitve, se slovenska republika le polagoma vživlja v demokracijo pa tudi v lastno suverenost. Res, da je bilo že veliko doseženega in da bo pritok novih generacij opravil svoje, a spremembe ne pridejo same od sebe. Treba jih je hoteti, se zanje odločiti, predvsem pa se je treba zavedati pomanjkljivosti, ki so se zakoreninile v narodu do take mere, da jih površen opazovalec navedno niti ne opazi. Po stoletjih nesamostojnosti in po nekaj generacijah totalitarizma ni lahko zadihati svobodno in odločati samozavestno.

Odločitev tudi za družbene spremembe je konec koncev vedno osebna. Da pa posameznik more odločati in s svojim prepričanjem nagniti tehtnico javnega mnenja, potrebuje jasnosti. Glede moralnih vprašanj si je vsakdo dolžan vzgajati in oblikovati vest, glede političnih pa mora zahtevati od države in od svojih političnih predstavnikov temeljitih odgovorov o stvareh, ki se mu zde pomembne za javno blaginjo. Tako si vsak državljani lahko ustvarja svoje mnenje in v skladu z njim deluje.

Eno od vprašanj, na katero bi si morali Slovenci čimprej odgovoriti, se tiče vstopa v Evropsko zvezo. Pri tem se ne bi smeli spraševati le, ali naj vstopimo v EZ, temveč kaj od nje lahko pričakujemo in kakšno ceno smo pripravljeni plačati za ta korak?

Odgovori naj bi bili konkretni in daleč od vsake demagogije. „Uspešni z uspešnimi“, kot zagovarjajo nekateri svojo naklonjenost EZ, zveni lepo, a ne pomeni nič. V EZ je nekaj prav neuspešnih držav in zunaj nje tudi kaka uspešna, a naša uspešnost bo slej ko prej v veliki meri sad lastnih naporov in odločitev. Sicer pa je eno od odprtih vprašanj, ali se republika Slovenija sploh more ponasati z uspešnostjo ob rasloči brezposelnosti, socialnih napetostih, šibkih investicijah in nedorečenosti privatizacijskega programa? Vprašanje je tudi, ali nam priključitev EZ res zagotovi povečanje gospodarske storilnosti in konkurenčnosti? Če je tako, bi tega ne bilo težko dokazati. Vendar na te dokaze slovenski državljani še čaka.

Ali bomo kot člani EZ res morali dopustiti, da bodo slovensko zemljo pokupili tujci? Neredko naletimo pri zagovornikih hitrega včlanjenja na odgovor, da noben zaveden Slovenec ne bo prodal svoje zemlje. Zakaj naj bi nas potemtakem skrbelo, če damo tujcem pravico, da kupujejo zemljo kjerkoli na sončni strani Alp? Po tej logiki bi bili tudi zakoni proti goljufiji popolnoma nepotrebni, mar nismo Slovenci dovolj brihtni, da se ne bomo pustili oguljufati? Dejstvo, da tuj kapital kupuje nekatera naša podjetja, je v skladu s tržnim gospodarstvom. Bolje je, da tuj podjetnik kupi podjetje, ki so ga - kolikor se je dalo - že okradli domači tatovi, kakor da bi šlo to v stečaj in bi se širila brezposelnost. Vendar če bi Slovenci prodali večji del podjetij, bi bilo konec tudi naše politične suverenosti. Brez kapitala bi postali le bolj ali manj kvalificirana delovna sila. In zemlja je za kmeta nenadomestljiv in zato še dragocenejši kapital, kot so za podjetnika, na primer, stroji. Če tega lahko požene stečaj v roke kate-regakoli kupca, zakaj naj bi v stiski delal

kmet drugače? Ali morda kdo misli, da v okviru EZ ne bo več stisk?

Vsekakor bi bilo primerno razmišljati o slovenski zakonodaji, ki bi v okviru evropskih pravil igre vendarle lahko zavarovala večji del zemlje, ki ni le narodov kapital, temveč tudi njegov bivanjski prostor. Ni slišati, da bi tekla med nami debata o tem, ali naj bi bil obmejni, tujcem nedostopen varovalni pas meril 10 ali 20 kilometrov, pa tudi ne, kateri predeli naše domovine naj bi bili z zakonom ohranjeni kot narodni parki, kateri kot ekološka rezerva, kateri kot etnično zavarovana ali pa zgodovinsko pomembna in zato neodtujljiva področja... in končno, katera zemlja naj bi spadala v skladu z evropskimi zahtevami pod pravila prostega tržnega gospodarstva. O taki ali podobni varnostni zakonodaji bo prepozno razmišljati, ko bodo pogajanja z EZ v teku. Takrat bi morala biti v Sloveniji zemljiška politika že ustaljena in nespremenljiva praksa. Pri tem ni odveč, da si odgovorimo tudi na obrobno vprašanje, ali Slovenci za vstop v EZ prosimo ali se o njem pogajamo? Če smo gospodarsko-politični subjekt, so na mestu pogajanja, pa čeprav vemo, da v določenih okoliščinah ne bomo mogli doseči vseh pogojev, ki jih stavimo pred sogovornika. Vendar tudi nedosežena zahteva ostane in kot politično orodje lahko čaka ugodnejših priložnosti.

Naši predniki so pred več kot 1500 leti zasedli eno navažnejših strateških ozemelj na evropski celini. Ob tej priložnosti se ne bomo spraševali, ali so prišli dedje na to dragoceno zemljo slučajno ali so jo zasedli načrtno, ker so poznali njeno vrednost. O čemer se moramo vprašati, je kaj storiti, da po vseh stoletjih te enkratne dediščine ne napravimo. Ozemlje slovenske republike ni vredno le zaradi naravnih lepote. Dragocenejše je zaradi svoje strateške lege. Transitno ozemlje z neobhodnimi prehodi je od nekdaj mikalo ljudi z apeninskega polotoka. Podobno so si želeli najkrajšega dohoda na morje razni severni sosedje. Kdor je namreč hotel po naših krajih tovoriti, je moral plačevati bodisi mitnino bodisi davek ali carino in ne nazadnje odšteti prevozniku primeren dobiček. Marsikdo se je hotel ogniti v preteklosti takim omejitvam z vojno. Zaenkrat brez uspeha. Zdaj pa bi se morali resno vprašati, kaj moramo ukrepati v novih razmerah, da ne bo služilo naše ozemlje pod plaščem evropske solidarnosti predvsem sosedom kot poceni prehod na tržišča, za celinsko trgovino, ki bo puščala ob naših šestih poleg škodljivih odpadkov nekaj cestnine in morda izkupiček na bencinski črpalki.

Seveda se Slovenci ne upiramo svobodni trgovini, a pri tem ne smemo pozabiti, da prehodno ozemlje ali zemljepisna lega še posebno v tržnem gospodarstvu pomeni gospodarsko dobrino. Čas bi bil, da bi kdo odgovoril na vprašanje, kako bomo uveljavili in gospodarsko izrabili svoj geografski položaj v novih geopolitičnih razmerah. Morda je odgovor v železniškem prometu, morda kje drugje, a če ga ne najdemo, bomo v imenu panevropskega bratstva podarili sosedom gospodarsko prednost, ki je našemu narodu v veliki meri omogočala življenje.

Nad. na 3. str.

Visoka matematika! 3+1, 1+3, 3x1, 4x1?

19. novembra so se predsedniki štirih strank, ki so na parlamentu volitvah dobile največje število glasov, in sicer Liberalne demokracije Slovenije, Slovenske ljudske stranke, Socialdemokratske stranke Slovenije in Slovenskih krščanskih demokratov. Sedanji premier in predsednik LDS Janez Drnovšek, predsednik SLS Marjan Podobnik in prvaka SDS ter SKD Janez Janša in Lojze Peterle so se srečali na pobudo slednjih treh, tj. pomladanskih strank. Iz SLS so sporočili, da naj bi se predsednik pogovarjali o „možnostih sodelovanja teh štirih strank v prihodnji vladi“.

Generalni sekretar LDS Gregor Golobič po prvem krogu pogovorov predsednika stranke Janeza Drnovške s predstavniki vseh ostalih parlamentarnih strank je na časniški konferenci ocenil, da v stranki

z veseljem ugotavljajo, da je na razgovorih prišlo do neke skupne ocene, da Slovenija potrebuje stabilno vlado, ki bo usmerjena v nadaljnji razvoj države in da naj to vlado sestavljajo in vodijo čim boljši ljudje. Po njegovem mnenju je to izhodišče dobra podlaga za nadaljnje pogovore, ki bodo sledili v prihodnjih tednih pred in po konstituiranju novega državnega zbora ter bodo namenjeni iskanju podpore za koalicijski program za sestavo nove vlade. Razlikujejo se predvsem v tem, na kakšen način priiti do nove vlade. LDS sicer ostaja odprta tudi za povezave s strankami pomladi, vendar ne želijo biti drugorazredni partner po njihovi formuli 3+1 ali 1+3, ampak glede na volilne izide le enaki med enakimi, torej po formuli 3 x 1 ali 4 x 1.

Po STA

Slovenska pomlad

20. novembra so se prvič sešli novoizvoljeni poslanci vseh treh t.i. pomladnih strank, SLS, SDS in SKD ter oblikovali koordinacijo poslanskih skupin in izvolili začasno vodstvo. Poslanci so se pogovarjali o pripravah na konstitutivno sejo državnega zbora. Predsedniki omenjenih treh strank so poslance seznanili z dosedanjim usklajevanjem skupnega programa in poteku pogovorov za oblikovanje koalicije pomladnih strank. Poslanci vseh treh strank, ki so se srečanja udeležili v polni zasedbi, so enotno podprli odločitev vodstev strank in njihovih treh predsednikov.

Predstavniki SLS, Marjan Podobnik, Franc Zagožen in Janez Podobnik, so na tiskovni konferenci predstavili strankina stališča do dosedanjih dogovorov o oblikovanju prihodnje vlade, pri čemer je Marjan Podobnik poudaril, da dogovarjanja potekajo v pozitivni smeri, da so med t.i. strankami slovenske pomladi glavne dileme razrešene ter da v tem trenutku potekajo intenzivni programski dogovori in se na tej osnovi iščejo tudi ustrezne kadrovske rešitve. Ob tem je SLS pri vprašanjih o oblikovanju prihodnje vlade še naprej odprta tudi za ostale parlamentarne stranke, vendar v prihodnje ne namerava več pretirano poudarjati možnosti o povezovanju z LDS.

Slovenski krščanski demokrati se resno pripravljajo na koalicijo s SLS in SDS, saj so že postavili delovanje koordinacije predsednikov, glavnih tajnikov in poslanskih skupin vseh treh strank. Osnovne strukture, ki pripravljajo koalicijo, so postavljene, v teku so tudi programske priprave, pripravljen pa je tudi predlog spora-

zuma, s katerim se pomladne stranke zavezujejo k skupnemu delu v novi koaliciji. O sporazumu, ki naj bi bil podpisan v začetku tedna, je izvršilni odbor SKD razpravljaj v ponedeljek. Kot eno izmed prioritet pa je predsednik SKD Lojze Peterle na tiskovni konferenci navedel tudi mesto predsednika državnega zbora, sebe pa kot enega izmed možnih kandidatov za to mesto, saj SKD želi na tem mestu reprezentativno osebo, ki bi dajala Sloveniji ugled v svetu.

Predsednik Socialdemokratske stranke Slovenije Janez Janša je 22. novembra na tiskovni konferenci poudaril, da je prišlo do dokončne uskladitve prvega sporazuma o sodelovanju strank slovenske pomladi in o koordinaciji dela njihovih poslanskih skupin: ko bo sporazum podpisan, predvideva že v začetku prihodnjega tedna, bodo na vrsti konkretni kadrovske pogovori. Prav tako med temi strankami tudi že poteka usklajevanje konkretnih programov po vseh vladnih resorjih.

Po STA

JESENSKA POMLAD

DEL9 Karikatura: Marko Kočvar

Naša skupnost živi

Lic. Marjan Schiffrer, novoizvoljeni poslanec SKD in dolgoletni javni delavec v naši skupnosti, je 16. t.m. prišel iz Ljubljane, kamor se bo vrnil predvidoma konec meseca.

Prav tako se je vrnil iz Ljubljane časninar Tone Mizerit, član uredniškega odbora Svobodne Slovenije.

V nedeljo je mladina praznovala svoj Zvezni mladinski dan v Lanusu. Ob športnih igrah in lepem programu je potekal dan, tako da so se mladi razhajali šele v večernih urah.

V nedeljo 10. t.m. so se kakor vsako leto tudi letos rojaki zbrali v Slovenskem domu v San Martinu na Tranijsko srečanje in so v prijetni družbi oživljali spomine na leta, katera so kot begunci preživljali v taborišču v Trani.

V soboto, 16. t.m. je Srednješolski tečaj ravn. Marko Bajuk z lepo proslavo in zahvalno mašo zaključil letošnje šolsko leto.

V soboto, 9. t.m. se je pod okriljem Slovenske kulturne akcije vršila predstava Cankarjeve igre „Kurent“, katero je predvajala gledališka skupina iz Lanusa.

Med nami se je mudil mons. Zdravko Reven, ki je imel predavanje o mučencu Ljuzetu Grozdetu. V Slovenijo se je vrnil 18. novembra.

Zveza slov. mater in žena je imela 20. t.m. svoj 30. občni zbor, združen z volitvami. Upravni odbor je ostal isti, nekaj sprememb je v širšem in nadzornem odboru.

15. novembra se je v Slovenski hiši vršila redna seja Medorganizacijskega sveta, katero je vodil predsednik ZS, Marjan Loboda. Udeležili so se g. Franci Korošec (za Slov. dom Carapachay), Ciril Jan (za Slov. vas), Janez Jelenc (za Pristavo), Andrej Peršuh in lic. Vlado Voršič (za Slov. dom San Martin), Marjan Loboda in prof. Nada Vesel (za Slomškov dom), ge. Marta Jeločnik in Mirjanka Voršič (za Zvezo slov. ma-

ter in žena), Tone Cerar (za SDO - SFZ), gg. Jože Škerbec in Franci Cukjati (za Dušno pastirstvo), Marjan Loboda, Lojze Rezelj, Emil Cof, arh. Jure Vombergar in ga. Alenka Poznič (za Zed. Slovenijo).

Glavni predmet razgovora je bilo določitev prireditev za leto 1997. Predlog Zveze slov. mater in žena, da naj bi se v mesecu juniju spominske, pietetne proslave vršile v prvi polovici meseca, druga polovica pa naj bo posvečena slavlju državnega praznika — je bil sprejet. Sledil je razgovor o mladinskih organizacijah.

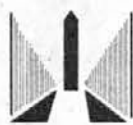
Učenci Slovenskih ljudskošolskih tečajev so imeli v soboto, 16. t.m. skupni spomladanski izlet na Ezeizo.

V soboto, 23. novembra, je pod okriljem Slovenske kulturne akcije dr. Alojzij Kuko-vica SJ predstavil knjigo „Usoda izseljen-cev“, katero je napisal mons. dr. Mirko Gogala.

V nedeljo, 24. novembra se je ob lepi udeležbi vršila v Slovenski hiši proslava Kristusa Kralja. Akademija je bila v znaku počastitve škofa Rožmana ob 50-letnici krivične obsodbe. Istočasno je bila poimenovana glavna dvorana v Slovenski hiši „Dvorana škofa Rožmana“.

14. nov. se je vršila redna seja izvršnega odbora ZS v Slovenski hiši, pod vodstvom predsednika Marjana Loboda ter ob udeležbi 10 članov odbora. Predsednik je poročal o slovenskih volitvah in o posredovanju ZS, da so naši rojaki lahko volili po domovih. Poročila o delovanju pozameznih odsekov so podali referenti.

Predsednik Marjan Loboda je poročal o obiskih, katere je sprejel in spremljal: dr. Bizjaka, dr. Štefaniča in mag. Štantiča, podpredsednika Gospodarske zbornice Slovenije. Opomnil je, da bodo na občnem zboru v letu 1997 tudi volitve za obnovo odbora in zato poudaril, da je treba že sedaj povabiti nove sodelavce.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Marsikateri dogodek, ki je na videz enostaven, zadobi bolj zapleteno obliko, če ga pogledamo nekoliko bolj od blizu. In dogodkov v enem tednu argentinske politike je toliko, da sploh ni mogoče vseh zapisati, kaj šele podrobneje ogledati. Ustavimo se torej le pri nekaterih od njih, ki so na prvi pogled bolj privlačni.

TEŽAVE VLADE

Dejstvo, da predsednik Menem nemo-teno vlada dejansko skoraj osem let in ima še vedno lastno večino v parlamentu, samo po sebi zgovorno dokazuje, da opozicija ni mogla prodreti v ljudsko voljo. Izvzemši prestolno mesto, kjer je vlada na občinskih volitvah bila hudo poražena (preseglata sta jo tako solidarna fronta kakor radikali), in nekaj provinc v notranjosti, je povsod ostala nedotaknjena Menemova nadmoč kljub socialni krizi in gospodarskim težavam. A to se lahko vsak hip spremeni in danes bi si malo ogledali to zadevo in še zvezo, ki jo imajo s tem nekateri dogodki zadnjih tednov.

Kaj je te dni zlasti izstopalo na političnem področju? Gotovo hud naval bivšega gospodarskega ministra Cavalla na razne vladne osebnosti. Razne njegove obtožbe glede nepoštenosti ali neuspešnosti celo sedanjega gospodarskega ministra so le del strategije tega moža, ki se hoče aktivno vključiti v argentinsko politiko. Vlada se tako čuti ogroženo, a obenem Cavallo spoznava, da ni tako lahko obtoževati na levo in desno, če človek nima trdnih dokazov za svoje trditve. Vsi vemo, da je argentinsko javno življenje zelo korumpirano, a to dokazati je druga pesem. Vlada vidi, da se bo končno lahko rešila svojega bivšega ministra, ker ga zapišejo tudi nekateri dose-danji zavezniki.

A to, kar izgleda uspeh, se kaj lahko kot bumerang spremeni v udarec. Menem je prepričljivo in kljub ljudski nejevolji zmagal na drugih predsedniških volitvah, ker so se mnogi bali, češ kaj bo, če on ne zmagava. Vsa stabilizacija bi šla po vodi, vrnil bi se prvobitni kaos, itd., itd. A ne pozabimo, da je nek tak strah obstajal tudi glede bivšega gospodarskega ministra. Cavallo da je poosebljal gospodarski načrt, in brez njega da bo vse skupaj šlo v pogubo. Minister je odstopil, drug je prišel na njegovo mesto. Minister se je zoperstavil vladi in celo kritiziral samega predsednika in svet se mirno vrtil naprej. Kaj ne bi kaj takega bilo tudi, ko ne bo več Menema, in celo, ko ne bo več peronistov na vladi? Odgovor ni težak, a tudi ni ugoden za vlado.

Zato so se v osrčju vlade naekrat zavedli, da ne gre več zaupati samo priljubljenosti predsednika ki, mimogrede povedano nenehno pada, marveč je treba seči po uspešnejših metodah, zlasti ker se bližajo poslanske volitve (te bodo prihodnje leto) in kak preveč viden neuspeh vlade bi bil slabo priporočilo za leto 1999. Hitro bo torej treba urediti marsikatero zadevo, rešiti marsikateri problem, ker volitve so dejansko - pred vrati.

Zato je razumljivo, da se Menemu na primer mudi z zadevo nove delavske zakonodaje. Ta naj bi vsaj nekoliko rešila težki problem brezposelnosti, ki najbolj tare družbo. A tega se ne da izvesti neposredno pred volitvami, ker vlada ve, da bo odmev na to potezo in na spopad, ki ga ta sprememba pomeni s sindikati, preveč negativno odjeknil v družbi in na volitvah. Enako se dogaja s socialno ustanovo, ki ima na skrbi zdravljenje upokojenecv. PAMI se nahaja v taki krizi, da predstavlja pravi gor-dijski voz za vlado. Treba ga je presekati in začeti popolnoma na novo. Nezadovoljstvo nad slabim upravljanjem in nad korupcijo tudi ni najboljši napotek k volitvam. In lahko bi še naštevali, ne na zadnjem mestu tudi vso zadevo okoli Cavalla in

privatizacij. Vsekakor, položaj vlade res ni zavidljiv.

Te dni se hoče tudi pokazati, da pravosodna oblast ni tako zanič, kot trdijo mnogi. Prisostvujemo torej sodnemu postopku proti bivšemu obrambnemu ministru in bivšemu vrhovnemu poveljniku letalstva v zadevi izvažanja orožja v Ekvador. Afera, ki se vleče že par let, prihaja sedaj do končne faze. Tako Dr. Camilión kot brigadir Paulik sta sedaj prišla pred sodišče in res bo zanimivo slediti izidu. Za vlado pa seveda ni najbolj prijetno, da kar dva bivša njene člana odgovarjata za dejanje, v katerega je bilo vmešanega precej umazanega denarja.

TEŽAVE OPOZICIJE

Vendar tudi opozicija nima lahkega položaja. Najprej bi se morali sicer vprašati, kaj si smemo predstavljati pod besedo opozicija. Ako gre enostavno za politične stranke, je treba sem zapisati radikale in pa formacije, povezane v Solidarno fronto. Moremo pa besedo opozicija razumeti v širšem pomenu. V tem primeru pa je treba sem pripisati danes še sindikate, ki so stopili v fronto proti vladnim načrtom delavske fleksibilizacije. Sem bi lahko postavili tudi upokojske organizacije. Pa morda celo nekatere civilne ustanove.

Vendar vsa ta zmes skupin nima lahkega položaja. Kar pogledjmo stranke. Radikali se te dni pripravljajo, ker morajo izvoliti novo vodstvo. Terragno že zaključuje svoje obdobje predsednika stranke in za njegovo mesto se potegujeta župan iz Vicente López, Melchor Posse, in pa buenosaireški senator Leopoldo Moreau. Pred kratkim se je izkazalo, da so v stranki sile izredno izenačene. V ozadju pa poleg osebnih teženj po oblasti stoji še različno gledanje na za-držanje stranke do vlade in drugih strank opozicije.

Isto se dogaja v Solidarni fronti, ki je močna pravzaprav edino v prestolnici, ni pa mogla še prepričljivo prodreti v notranjost. Tudi oni imajo pred vrati notranje volitve za vodstvo in za kandidate. Tudi oni se še prepirajo, ali bodo organizirali kaj skupnega z radikali za prihodnje volitve. Temeljno pravzaprav vsi soglašajo, da bo treba enotno nastopiti na predsedniških volitvah leta 1999, a vprašanje je, kaj storiti prihodnje leto na parlamentarnih volitvah. In kaj malo je verjetno, da bi tedaj prišlo do kakega ožjega sodelovanja, kljub temu da sta ta teden radikalni buenosaireški župan De la Rua in vodja solidarne fronte Chacho Alvarez skupno izjavila, da je možna povezava obeh strank za volitve prihodnjega leta.

A bolj kot v strankah imajo težavo v sindikatih. Dejansko se znova nahajamo pred razkolom v CGT. Svoj čas smo precej pisali o novem položaju, ko so se sindikalisti iz MTA znova pridružili CGT. No, danes so dejansko na pragu in najbolj verjetno je, da bodo znova odšli. Prišlo je do novih javnih spopadov med njimi in kaj težko je, da bi pod isto streho živeli tisti, ki vsaj delno zagovarjajo vladno postopanje, z onimi, ki so proti vsakemu sporazumu z vlado glede zadev, ki se tičejo sindikatov in njihovih privilegijev. In tu ne govorimo o delavskih pravicah, ki jih je treba braniti, a za katere se sindikati zanimajo le tedaj, kadar so povezani z njihovimi korporativnimi interesi.

Takšno je trenutno stanje in nič ne kaže, da bi se kmalu kaj izboljšalo. Redno zasedanje kongresa pa se medtem bliža koncu in vse zakone, ki jih vlada za izvedbo svojih načrtov krvavo potrebuje, bodo skušali izpeljati v dobi izrednega zasedanja, ki ga bo sklical predsednik. Sicer pa je vsako leto tako. In je tudi že neka tradicija, da vlada med izrednim zasedanjem doseže kaj malo. Mislim, da bo tudi letos tako. Parlament ohranja izročila...

Stari parlament in stara vlada

Predsednik Republike Slovenije Milan Kučan je v skladu s svojimi ustavnimi pooblastili za četrtek, 28. novembra, sklical prvo, konstitutivno sejo novega državnega zbora. Po konstituiranju se bodo ustanovile poslanske skupine in imenovali njihovi vodje, kar bo predsedniku države omogočilo, da se z vodji poslanskih skupin posvetuje o možnostih za sestavo vlade in o kandidatu za mandatarja. Tega bo parlamentu predlagal po končanih posvetovanjih. Ustava namreč predsedniku države nalaga, da mandatarja predlaga najpozneje 30 dni po konstituiranju DZ.

Predsednik državnega zbora Jožef Školč je na pripravljalnem sestanku s predstavniki novih parlamentarnih strank in drugih pristojnih organov določil predvideni dne-vni red prve seje novega državnega zbora. To sejo bo, kot določa poslovnik DZ, do izvolitve predsednika DZ vodil najstarejši poslanec, in sicer 74-letni Marjan Schiffrer iz vrst SKD. Na seji bo DZ na predlog poslanskih skupin izvolil predsednika, podpredsednika in člane mandatno — imunitetne komisije. Ta bo pripravila poročilo in predlog za potrditev mandatov poslank in poslancev. DZ bo o mandatih, ki niso sporni, odločal skupaj, o vsakem spornem mandatu pa posebej. Po potrditvi mandatorov bo DZ imenoval še predsednika, podpredsednika in člane komisije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve ter izvolil predsednika in podpredsednike DZ, v 30 dneh po konstituiranju pa bo imenoval še delovna telesa in generalnega sekretarja.

Slovenska vlada bo s polnimi pooblastili zasedala na svoji redni seji še enkrat, in sicer predvidoma v sredo. Za četrtek je

namreč sklicana prva seja parlamenta novega mandata, tako da s tem praktično po ustavi vladi prenehajo polna pooblastila. Po prvi seji novoizvoljenega državnega zbora bo vlada opravljala le tekočo posle tehnične narave.

Ne bo sprejemala ukrepov, ki bi spremenili njeno dosedanje politiko, je na častniškarski konferenci poudaril Janez Drnovšek in izrazil obžalovanje, da stari parlament ni sprejel ekonomskih ukrepov, ki jih je predlagala vlada za okrepitev Slovenske izvozne družbe in Sklada za razvoj. Premier Drnovšek je vnovič zatrdil, da je njegov prednostni cilj kandidatura za predsednika vlade, vendar pa je omenjanje njegove kandidature za mesto generalnega sekretarja OZN v svetovnih medijih častno in pomembno zanj osebno in za Slovenijo. Sedanji premier je menil, da bo potrebnih več krogov pogovorov ali se je možno dogovoriti o programu in konkretnem sodelovanju v novi vladi.

AIDS — SIDA

Strokovnjaki Instituta za varovanje zdravja RS pravijo, da je epidemija aidsa (sida) v Sloveniji v zgodnjem obdobju razvoja. Po najnovejših podatkih je bilo do 20. novembra letos na Inštitutu za varovanje zdravja RS prijavljenih 60 primerov aidsa (52 moških in 6 žensk) in 55 primerov okuženih z virusom HIV, pri katerih se aids še ni razvil. Lani je v Sloveniji za aidsom umrlo 11 oseb. V zadnjem času so v Sloveniji priče nekoliko večjemu številu prijavljenih primerov aidsa in okužb.

Orden y misterio

Naš rojak, univ. prof. dr. Milan Komar, je napisal knjigo pod gornjim naslovom, v kateri je zbral nekatera svoja predavanja iz filozofije, kateri je posvetil vse svoje življenje. „Red in skrivnost“, kakor bi lahko poslovenili naslov, bodo predstavili v Banki Boston, Roque Sáenz Peña 567, 8. nadstropje, v četrtek, 28. novembra.

Vélikí mislec je pred leti izdal pri SKA knjigo z naslovom Pot in mrtvila, sedaj pa je razgrnil svoje misli pred širšo argentinsko publiko.

Predvatej je zelo poznan in cenjen med argentinsko katoliško inteligenco, med katero je vzgojil v tomistični miselnosti lepo število izobražencev. Tudi med Slovenci je večkrat predaval pri SKA in drugod, pred leti pa je daljše obdobje prirejal cilius predavanj v Carapachayu. Kako široko priljubljen je v javnosti, priča članek Oir al maestro, ki ga je napisal znani pisec Bartolomé de Vedia v najboljšem argentinskem dnevniku La Nación, 25. novembra, iz katerega povzemamo nekaj odstavkov.

Filozofu in pisatelju dr. Komarju pa čestitamo za knjigo in se mu zahvaljujemo za globoko delo med rojaki v Argentini, in vsej Argentini.

DEVINSKI GRAD

je sedanji lastnik, princ Karel Aleksander Thurn und Taxis, prodal italijanskemu ministrstvu za kulturno dediščino in deželi Furlaniji-Juljski krajini. Vanj se bo verjetno preselil Jadranski zavod Združenega sveta, ki je do sedaj imel sedež v raznih devinskih stavbah. Grad ima bogato zgodovino, pa tudi dragocen arhiv, knjižnico in umetnine, ki so jih devinski principi iz rodbin Walsee, Hofer, Torre-Valsassina, Hohenlohe in Thurn-Taxis zbrali v stoletjih. Ni znano, kaj bo s temi dragocenostmi, ki si jih do sedaj ni bilo mogoče ogledati ali brskati po njih. Ima pa tudi bogato literarno dediščino, saj so Devin obiskovali tako Rilke kot Gregorčič ali Jurčič.

NEKAJ NEODGOVORJENIH VPRAŠANJ

Nad. s 1. str.

So pa še drugačne vrste vprašanja, ki terjajo odgovor. Recimo glede pravne države, ki jo ima slovenska javnost rada na jeziku. Kakšno pravno državo bi radi? Ali jo resnično hočemo? Nekaterim je vseeno, drugi je ne marajo ker jim gre bolje brez nje, a ni malo rojakov, ki se trudijo zanjo. Seveda bi marsikdo od teh želel, da bi bila naša republika pravna država od danes naprej. V tem so podobni sosedom, ki so nekoč po letih vsestransko nasilnega fašizma pričeli z demokratično pravno državo pa se niso nikdar pokesali storjenih krivic in niso javno obsodili zablod svojih črnosrajnih prednikov. S takim pojmovanjem pravnosti seveda ni čudno, če je njihova država postala pravo leglo domače in mednarodne mafije. Če bomo sledili takim zgledom, tudi pri nas ne bo drugače. Spoštovati resnico, lastnino in svobodo za naprej, a jih prezirati za nazaj, je lahko sila pragmatično, a nima s pravom nobene zveze. Ker se je za nas pričela povojna in porevolucionarna doba šele pred petimi leti, bi morali iskati svoji državi pravne temelje v pol stoletja oddaljeni preteklosti. S tem bi v knjigi narodne zgodovine res obrnili svežo stran in lahko gledali neprizadeto na mafijske pojave druge po svetu.

V zvezi s tem se vsiljuje vprašanje, zakaj se toliko rojakov v domovini sistematično izogiba omembe krvave komunistične revolucije in totalitarnega režima, ki je iz revolucije izšel in skoraj pol stoletja vladal? Raje

OÍR AL MAESTRO

Todos los miércoles, al promediar la tarde, hombres y mujeres de diferentes edades suben las señoriales escaleras de la mansión que el Instituto de Cultura Religiosa ocupa en la calle Rodríguez Peña, a media cuadra de la avenida Santa Fe.

El rito se repite semana tras semana, miércoles tras miércoles, desde hace muchísimos años. No importa si llueve o hay un sol refulgente. No importa si hace frío o calor. Sólo interesa llegar al aula, ocupar un asiento y disponerse a disfrutar del espectáculo. Un espectáculo que no consiste en un concierto o en un show musical. Consiste, simplemente, aunque cueste creerlo, en una lección de filosofía. Pero no es una clase académica y solemne, sino en una clase de Emilio Komar.

Maestro a la vieja usanza, Komar no se limita a desarrollar un razonamiento o a exponer una teoría. Desde hace cuarenta años, enseña filosofía sorprendiendo, conmoviendo, provocando, haciendo reír, haciendo pensar.

La fidelidad de los concurrentes a los cursos de Komar es llamativa. No son alumnos regulares de ninguna universidad. Son personas comunes, personas que acaso no cursaron en su vida ninguna carrera, pero que quieren pensar, reírse o conmovirse con el viejo maestro.

Nacido en Eslovenia, egresado de las universidades de Ljubljana y Turín, Komar es desde hace mucho tiempo profesor de ética y de historia en la Facultad de Filosofía y Letras de la Universidad Católica Argentina, de la que fue decano. Maestro de humanidades griegas y latinas, lleva décadas entregado a la enseñanza oral, en la que ha concentrado sus energías.

Como en las clases del instituto, Komar no se limita a desenvolver analíticamente una serie de temas. Lo que brinda a sus lectores es una suerte de „programa para una ética de la persona“.

La comprensión intelectual está unida, en Komar, al descubrimiento del bien y al obrar en función de valores y de convicciones éticas.

govorijo o času „po vojni“, o letih „po osvoboditvi“ in o „prejšnjem sistemu“. Mimogrede ohranjajo pravljico o NOB, z njo pa mit OF, čeprav vedo, da gre pri tem za tragično prevaro. Celo ob spominu na ljudi, ki so jih pomorili komunisti, lahko slišimo, da gre za „povojne žrtve“. Rod, ki se rad hvali, da se je oprstil vseh „tabujev“, se ne upa odkrito govoriti, da so bili v času komunističnega totalitarnega režima njihovi sorodniki ali celo starši zaprti ali da so komunisti pomorili na tisoče rojakov ali da je bil komunistični samoupravni sistem policijska država, ki je omejevala svobodo vsem, ki so bili drugačnega prepričanja kot vladajoča partija, katere člani so še vedno privilegirani stan. Vse to ljudje vedo, a beseda kar ne gre iz ust. Dokler bo celo poštenim ljudem težko izreči resnico, ni pričakovati, da bi slovenska družba mogla zaživeti res svobodno. Kjer z vso resnostjo ne obsojajo totalitarizma, tam je demokracija poceni beseda.

Kaj je vzrok taki „obziranosti“ do včerajšnih nasilnežev? Odgovor je potreben in poiskati bi ga morali, predvsem tisti demokrati, ki se izogibajo jasnosti z izgovorom, „da ljudje ne slišijo radi, če jim omenjamo komunizem ali povejo totalitarnost prejšnjega režima“. Pri tem ne, kdo so tisti ljudje, ki jim resnica ni všeč. Seveda bi se morali vprašati tudi kristjani, zakaj še vedno pišejo in govorijo o letih „po našem štečju“? Mar zdaj iz samega ljubeča pluralizma delajo prostovoljno to, kar so jim sovražniki krščanstva prej vsiljevali?

Kaj pa drugi?

Združena lista je pripravljena na pogovore o podpori predsedniku in sedaj premieru Janezu Drnovšku za vnovično kandidaturu na mesto predsednika vlade, je povedal predsednik ZLSD Janez Kocjančič. ZLSD je pripravljena na pogovor o podpori, vendar o pogoju, da si predsednik LDS najprej zagotovi podporo tudi druge. Bistvena bo programska uskladitev obeh strank, pri čemer je ZLSD zainteresirana za vlado, ki bo čim manj desna. V stranki resno računajo na možnost, da ostanejo v opoziciji in v tem času izvedejo kadrovske in vsebinske prenosne.

Nobeden od petih izvoljenih poslancev Demokratične stranke upokojencev Slovenije (DeSUS) kljub ponudbam ne bo prestopil k pomladnim strankam. DeSUS bo ostala samostojna politična stranka, ki ne bo sklepala trajnih koalicijskih povezav. Podprli pa bodo mandatarja tiste stranke, ki je dosegla največ glasov na volitvah, ter tiste

tega kandidata za predsednika državnega zbora, za katerega bo doseženo največje soglasje, pripravljeni so se tudi pogovarjati, če bo nova vlada pripravljena sprejeti njihove temeljne zahteve.

Predsedniki strank slovenske pomladi ugotavljajo, da skuša del vodstva LDS sistematično ustvarjati ozračje nezaupanja v evropsko naravnost strank slovenske pomladi, so zapisali v izjavi za javnost, ki so jo posredovali tujim diplomatskim predstavnikom in domačim sredstvom obveščanja. Predsedniki SLS, SDS in SKD opozarjajo na dejstvo, da so vse tri stranke že v času slovenske osamosvojitve imele zapisano Evropsko zvezo kot alternativo takratni SFRJ. Od strank, ki so pred leti odločno in jasno zagovarjale Jugoslavijo, predsedniki omenjenih strank pričakujejo, da za dosego svojih političnih ciljev ne bodo sprevračale zgodovinskih dejstev in oteževale mednarodnega položaja Slovenije.

Sedaj pa referendum

Zakonodajni referendum o morebitnih spremembah obstoječega volilnega sistema bodo volilci glasovali 8. decembra. Okrajne volilne komisije so v skladu s svojimi pristojnostmi določile volišča, ki bodo načeloma ista kot za parlamentarne volitve. Zakon ne predvideva volilne kampanje za referendum, določa le 24-urni volilni molk. Na referendumu bodo lahko glasovali vsi državljani, ki imajo volilno pravico, razlika v primerjavi z državnoborskiimi volitvami je le ta, da v skladu z zakonom ne bo volitev po pošti iz tujine. Glasovali bodo lahko le tisti izseljenci, ki bodo na dan referenduma v Sloveniji.

Referendum je bil razpisan na podlagi zahtev državnega sveta, ki predlaga uvedbo kombiniranega večinsko proporcionalnega sistema, prek 43.000 državljanov (pobuda SDS), ki se zavzemajo za dvokrožni večinski sistem, in skupine 30 poslancev, ki predlaga čisti proporcionalni sistem.

Izvršilni odbor SKD bo dokončno stališče do referendumov o volilnem sistemu oblikoval po pogovoru s strankami slovenske pomladi, do takrat pa meni, da bi bilo bolje od predlaganih možnosti popraviti sedanji volilni sistem z uvedbo originalnega D'Hondtovega sistema, 5-odstotnim pragom za vstop v parlament in poštenimi pravili za volitve Slovencev po svetu.

ČASTNI DOKTORAT

Senat Univerze v Mariboru je podelil častni doktorat te univerze dr. Alojziju Šuštarju, slovenskemu metrolitu, ljubljanskemu nadškofu, predsedniku Slovenske škofovske konference in članu Evropske akademije znanosti in umetnosti. Slovesna podelitev častnega doktorata dr. Šuštarju bo v začetku decembra na Univerzi v Mariboru.

Ni več skrivnost, da je na slovenskih tleh do zdaj odkritih blizu 100 grobišč, v katerih trohni vsaj tisočkrat toliko žrtev komunističnega nasilja. Med temi je, kot vemo, nad deset tisoč vrnjenih domobrancev pa še nekaj tisoč drugih Slovencev, ki so jih slovenski komunisti žrtvovali na oltarju revolucije. Vse to je dobro znano, pa vendar slovenska državna oblast še ni odgovorila na vprašanje, kdo je odgovoren za tako prelihanje krvi? Nihče ni teh umorov obtožen, nihče zanje sojen, nihče ni kriv. Tudi moralne obsodbe nad komunističnim režimom, od katerega je prejela to težko in grozljivo breme, republika Slovenija še ni izrekla. Ali ni težko razumljivo, da ob nešteti komunističnih zločinih poteka ena sama razprava in ta proti nekdanjemu domobrancu, katerega sodijo že 14 let, čeprav mu do danes ni nihče mogel dokazati kaznjivega dejanja? Če bi slovensko sodstvo vložilo pol toliko napora v raziskavo komunističnih pobojev, bi bilo krivici vsaj simbolično zadosteno. Tako pa visi nad slovensko polpreteklostjo, sedanostjo in tudi prihodnostjo en sam velik vprašaj.

Vprašanj je še več, a vsa izgubijo na pomenu ob čisto prozaični skrbi, kdo bo leta 2025 plačeval pokojnino tedanjih ostarelim, ki so zdaj v najlepših letih? Ker je med slovenskimi starši vse vreč takih, ki so svoje nerodne otroke raje pomorili, kot da bi se zadovoljili s skromnejšim življenjem, je odgovor na gornje vprašanje vedno težji. Upadanje rojstev je doseglo v zadnjih letih kritično točko, tako da ne moremo več govoriti o narodnem prirastku. Tudi pretresljivo število samomorov dokazuje, da veliko mla-

dih Slovencev ne ve, čemu naj bi živeli, in da je čut vzajemnosti majhen. Vzajemnost je krepost, brez katere se spremenijo otroci in starci, lahko pa tudi lastno življenje, iz vrednote v breme. Brez vrednot postane osebo no pa tudi narodno življenje marsikomu pretežko. Sistem, ki je trg vrednote iz slovenskih src, je natresel v našo vsakdanost nešteto vprašanj pa nobenega odgovora. Medtem pa čas teče in tudi odlašanje z odločitvami je že odločitev.

Kot narod smo znova postavljeni pred izbiro: življenje ali smrt. Mogoče je, da bi si državljani republike Slovenije zagotovili pokojnino s pomočjo ljudi, ki bi jih povabili v svojo deželo - kot potrebno delavno silo - iz več ali manj oddaljenega juga, kjer imajo ljudje še vedno radi otroke. Mogoče je tudi, da bi se odločili za legalizirano evtanazijo. Na ta način bi problem, ki nastaja ob morenjenju nerojenih, reševali s „humano likvidacijo“ ostarelih in ohranili tako v skrbni, socialni državi proračunsko ravnotežje. V obeh primerih bi postalo slovenstvo kmalu le zgodovinski pojem, medtem ko bi naš jezik ostal še dolgo privlačna zanimivost za lingviste drugih narodov. Seveda ostaja odprta tudi možnost, da bi slovenski starši brez odlašanja, za katerega ni časa, pričeli velikodušneje sprejemati v svoje varstvo in vzgojo mlada življenja. Tako bi dobila slovenska demografska piramida kmalu spet zdravo, naravno obliko, ki zagotavlja starejšim rodovom mirna zadnja leta sredi otrok in vnukov.

Za katero od omenjenih poti se bomo odločili Slovenci ob vstopu v tretje tisočletje, ostaja eno od neodgovorjenih vprašanj.

V ROGU JE BILO TRPLJENJE ZGOŠČENO

Pogovor z dr. Bogomirjem Štefaničem iz Kočevja ob obisku v Argentini

Mi lahko na kratko opišete svojo življenjsko pot?

Rojen sem v čudoviti vasi Dragatuš pri Črnomlju leta 1934. Gimnazijo sem končal v Črnomlju, potem pa odšel na študij veterinarije v Zagreb, ker te stolice v Sloveniji še ni bilo. Po končanem študiju sem odšel s svojim dekletom v Kočevje in se tam zaposlil kot živinozdravnik na državnem posestvu. Po nekaj letih je naneslo, da sem postal veterinarsko-sanitarni inšpektor za dve občini, Kočevje in Ribnico. V 36 letih sem se dobro vživel in si tam tudi ustvaril družino. Imam tri sinove, ki so vsi doštudirali in pridno delajo, dva sta že poročena. Tako smo postali relativno številna družina, kajti pri nas ni običaj imeti tri otroke.

Kako ste se pričeli zanimati za Rog in morišča?

Takoj ko je nastala demokracija in smo ustanovili stranke - mimogrede, jaz sem ustanovil SKD v Kočevju - smo si nekega lepega marčnega dne leta 89 na pobudo gozdarskega inženirja, ki je izredno dobro poznal Rog, šli ogledat grobišča Pod Krenom in Macesnovo gorico. Prvi vtis je bil mogočen, v smislu, da smo bili tako pretreseni, da sploh nismo govorili. Mene pa je motilo, da so si ljudje pomagali pri iskanju grobišč na ta način, da so vrezovali v drevesa ob cesti razna orientacijska znamenja, križe ali puščice, tam pa je obilno curljala smola in z njo je odtékalo življenje tistih dreves. Zato sem predlagal naslednji dan na občini, da bi ustanovili komisijo, ki bi uredila kašipote in ustvarila red na grobiščih. Takoj je bil sprejet predlog, jaz pa imenovan za predsednika občinske komisije za ureditev grobišč v Rogu. Dobil sem nekaj prijateljev, zlasti med gozdarji - tu moram omeniti gospoda Toneta Prelesnika, in so bolj oni kot jaz organizirali, da so se postavile ograje okrog grobišč in simbolično obvezali tiste rane na smrekah, tako kot so bili zvezani domobranci. Drug problem je bil, kam nameščati sveče. Poiskali smo ravne skale, plošče, ki so se lepo ujele z neokrnjeno naravo. Kašipote je naredil gospod Prelesnik iz hrastovine, da niso bili moteči tujek, ampak so bili kot vraščeni z Rogom.

Obenem tudi raziskujete te poboje?

Imel sem veliko prilik spoznati ljudi, ki so imeli tam pobite svojce, in doživel pretresljive dogodke, ko sem na primer videl ženičko, ko je molila vsa srečna na grobovih svojih petih sinov. To mi je dalo misliti nekako takole: Če bom za te ljudi nekaj postoril, bom našel smisel svojem življenju. Sam namreč nimam nikogar v Rogu. Tako se je to moje delo nadaljevalo tudi v smislu raziskovanja, kje vse so grobišča in koliko jih je bilo tam pobitih. Do danes nismo našli niti enega pisnega dokumenta, ki bi govoril o pobojih v Rogu. Dobili pa so se sezname pobitih v Mozlju (po kočevskem procesu leta 43) in še drugje, za sam Rog pa nedvoumno vemo, da so pri enem morišču, Pod Krenom, kjer danes stoji križ in kjer naj bi bilo okoli 4000 pobitih, govorili samo hrvaško. To nam je potrdil človek, ki še danes živi v Kočevju in je bil zadolžen za vozila in prehrano za likvidatorje. Ker je vsak dan prihajal v Rog, je ugotovil razna morišča. Drugače je bilo po pripovedovanju tega gospoda pri zgornji jami, pri Macesnovi gorici, kjer se je govorilo samo slo-

vensko in nam je gospod tudi povedal nekaj imen poznanih. Tam pa so pisali osnovne podatke: ime, priimek in odkod si. Tiste papirje naj bi položili v steklenice; najbolj verjetno so bile namenjene zakopu. Bog vedi, če se bodo kdaj našle.

Pa drugi poboji?

Nisem raziskoval samo pobojev v Kočevskem Rogu, ampak tudi proti drugi strani Kočevja, to je v Mozlju, in pa proti Ribnici, kjer mi je nekdo veliko zaupal - mimogrede, dejal je, da zato, kar hodim k obhajilu - in tudi pokazal grobišče nad Grčaricami, „Pri konfinu“. Tam sem sam lahko ugotovil datum, uro, kraj, število pobitih, kdo je moril. Kaj bi se dalo šele ugotoviti, če bi se nekdo poklicno lotil raziskave. Ugotovili smo, da so bili to ranjenci, pobrani po ljubljanskih bolnišnicah junija 45. Pozneje sem ugotovil celo, kdo je nakladal ranjence na tovornjake - med njimi je bila celo neka redovnica - zagotavljali so, da jih peljejo v Avstrijo na zdravljenje. Peljali so jih na morišče pri Ribnici, kjer so jih na tih način pomorili, to je, poklali. Ljudje so mi vedeli povedati, da so se morilci pozneje pripeljali z motorji do Rakitnice, kjer so se v visoki vodi prali. Jamar se je spustil v to jamo in prinesel ven kosti: roke povezane s telefonsko žico. Bilo je 6 vozil, kakih 200 do 300 ljudi. To so bili zadnji registrirani poboji na Kočevskem. Isti gospod mi je pravil, da je pozneje odkril še nova grobišča na Kočevski Reki, kjer pa nimamo še popolnoma nič raziskanega. Njegove izjave smo preverili tako, da smo povabili zgodovinarje, ki so ugotovili, da se njegova pričanja ujemajo s poznanimi dejstvi.

Kaj nameravate še storiti za naprej?

Ko smo lani dobili nove občine, so vse prejšnje občinske komisije izgubile mandat, tako tudi naša. Seveda je prišla od nas iniciativa na nove svete po občinah, da imenujejo nove komisije, a zgleda, da marsikje ni ne moči ne volje, da bi se to izglasovalo in imenovalo. Vendar mene to ne moti. Če je treba koga pospremiti, to rad naredim, pomagam raziskovati, saj vedno kdo telefonira in si jaz to zapisujem. Tako moje delo gre naprej, a ne uradno. Kar pa smo imeli tistih malo priimkov likvidatorjev ali ljudi, ki bi imeli kaj povedati, smo jih posredovali gospodu Pučniku. Naj omenim gospoda, ki mi je bil ob nastopu Demosa pripravljen pokazati morišče „Ušiva jama“, vendar se je isti dan, ko je bil Peterle odstavljen, znova opogumil in mi na kaj nesramen način z gesto pokazal, da mi ne bo dal nobene informacije.

Kako pa napreduje gradnja spominske cerkve v Rogu?

Mi v Kočevju imamo to nesrečo, da so nam po vojni po Mačkovem ukazu porušili kar 72 cerkva, več kapel in okoli 400 znamenj. Imeli smo trdno voljo, da namesto teh cerkva postavimo vsaj eno v Kočevski Reki, kjer ni ostal od njih kamen na kamnu. Končno smo dosegli od države toliko sredstev, da danes stoji na mestu stare nova, lepa cerkev. Upamo, da bomo prihodnje leto naleteli spet na razumevanje pri novem državnem zboru in dobili sredstva za notranjo opremo.

Še preden je bila prva maša v Rogu, so se pojavile ideje, da bi tam postavili veliko katedralo, da bi jo financirali domobranci in drugi po svetu. A mi smo pomislili: le

In memoriam Francetu Papežu

V „Svobodni Sloveniji“ z dne 9. maja t.l. čitam nekrolog o umrlem Francu Papežu, ki mu ga je posvetila njegova družina.

Dovolite mi, da se, čeprav malo pozno, tudi jaz spomnim pokojnega s par vrsticami o tem, kako sva se spoznala v zimi leta 1946-47 v begunskem taborišču Senigalia.

Pred božičnimi prazniki dobim iz Amerike od tete in strica darilni paket z različnimi kosi obleke s spremnim pismom, v katerem mi sporočata kaj vse mi pošiljata. Med kosi obleke je tudi zimski plašč njunega sina edinca, ki je padel v bitki za Monte Cassino v Italiji. Plašč je bil zame predolg in preširok in to me je razžalostilo, saj sem bil sam brez plašča. Ko se zvečer postavim v vojaško „gaveto“ v vrsto za večerjo, začnem iskati v vrsti primerno osebo, kateri bi lahko poklonil komaj dobljeni plašč. Kmalu opazim visokega mladeniča z očali in pričesko, s katero me je zelo spominjal na takrat že pokojnega, Franceta Balantiča. Nazaj grede ga pobaram kako mu je ime in priimek, nakar dobim v odgovor ime Franc Papež. Vprašam ga še ali ima plašč ali ne. Odgovori mi: „Kot vidiš, ga nimam, sicer

kdo bo upravljal to katedralo in kdo jo bo napolnil. Da, pri prvi maši, da, ob priliki obletnic, kaj pa vmes? Celo leto ni nikoli več kot sto ljudi istočasno tam razen ob spominskih proslavah. Samo za takrat postaviti tako veliko cerkev bi bilo nerazumno. Zlasti v Kočevju smo bili mnjenja, pa tudi pri nadškofu smo dobili oporo, da naredimo cerkvico za kaka dva avtobusa obiskovalcev. Tam bi imeli mašo v slabem vremenu, kajti sicer je najlepša maša med čudovitimi smrekami, ki so naravna katedrala. Zgrajena bi bila tako, da se ena premična stena odpre, božje ljudstvo pa bi se nahajalo pod smrekami. Vlada je imenovala posebno komisijo za ureditev grobišč, predsednik je Viktor Blažič. Ta komisija ni zelo uspešna, uspeli pa smo narediti mednarodni razpis za projekt. Dobili smo jih nad 20, arhitekti pa so izbrali projekt, ki preproste mu človeku ni všeč. Moderna zadeva, dokaj „rahlega zdravja“ za tisti mogočni gozd, niti ni predviden zvonik niti križ. Za to smo dobili sredstva, 100 milijonov tolarjev. Meseci so tekli, a država ni nič naredila. Šele pozneje se je začela zadeva premikati, a smo naleteli na težave, kajti nova cerkva bi stala na parceli, katere lastnica živi v Ameriki. Preden je došel njen pristanek, je prešlo novo leto in smo morali ves neuporabljeni denar vrniti. Letos pa nismo dobili nič. Tako nimamo denarja, pa tudi - iskreno povedano - posebnega navdušenja ne za načrt, ki je bil izbran.

Tu se moram dotakniti zelo delikatne zadeve. Pri nas še ni rešeno vprašanje, ali se bomo lotili zadeve in jo raziskali res do konca. S tem mislim, ali bomo izkopali vsa grobišča in shranili vse kosti na enem mestu, kar so v drugih državah naredili takoj. Verjamem, da mnogim ni prijetna taka odločitev, ker bi odprla stare rane, vendar bi s tako odločitvijo izpulili želo, ki tiči v srcih mnogih Slovencev in dosegli mir. Ne vem, če bomo zbrali dovolj moči. Neglede na to je treba v Rogu postaviti neki sakralni objekt, ki bi služil vsem vernim na njihovem romanju tja. Nekateri so bili proti temu in hoteli, da bi bila cerkev postavljena čim dalj proč od grobišč, češ da bi cerkev „razvrednotila“ grobišče. Menim, da je cerkev dopolnilo pokopališč, kar prikazuje vsa Slovenija. Če pa tega ne bomo uspeli storiti, bo rana skelela naprej. Razdvojenost slovenskega naroda je nastala predvsem na Rogu, tam je bilo trpljenje zgoščeno in bo lahko tam tudi našlo svoje zdravilo.

Nadaljevanje prihodnjik

bi ga oblekel, saj je mrzla zima s snegom“. Čez nekaj časa mu prinesem v njegovo sobo plašč. Tvoj je, mu rečem. Pomeril si ga je. Dolžina je bila prava, le preveč suh je bil, da bi ga napolnil. Tako je Franc Papež tisto zimo v taborišču v Senigaliji nosil plašč mojega bratranca Mihaela, polkovnika US Army; poveljnika 88. oklopne divizije „mordrih vragov“. Na čelu te divizije je padel v borbi z nemško vojsko za Monte Cassino v Italiji leta 1944.

Moja občutna sožalja pa gredo v prvi vrsti Francetovi soprogi Agati, hčerki Andreji in sinovoma Francetu in Gregoriju. Franc Papež je bil kulturni garač, zato namesto cvetja na njegov grob poklanjam Slovenski kulturni akciji v Tiskovni sklad 50 U\$S, saj je bil pokojni duša slednje.

Vinko Levstik
Gorica — Italija, 20. nov. 1996

„Neznanci“ podrli križ na Jetrbenku

Iz tiskovnega urada Slovenske škofovske konference (SSK) so 13. novembra sporočili, da so neznanci na hribu Jetrbenk na meji med župnijama Preska pri Medvodah in Sv. Katarina-Topol podrli 12 metrov visok hrastov križ in pustili sporočilo: „Eden raste, drugi pade“. Župnik iz Preske Zdravko Bahor je sporočilo o podrtju omenjenega križa dobil v ponedeljek, 11. novembra od svojih župljanov. Tiskovni urad SSK obsoja takšno barbarsko početje, ki nikomur ni v čast.

Župnik Bahor je o omenjenem dogodku obvestil policijsko postajo v Medvodah, še isti dan pa sta se pri njem oglasila policista, ki sta mu obljubila, da bo policija začela s preiskavo. Župnik Bahor si je 12. novembra sam ogledal kraj, kjer je stal križ. Le-ta je bil prežagan na višini malo manj kot enega metra, pri padanju po strmih hribu se je odtrgal prečni tram, po dolžini pa zdrsnil malce naprej po pobočju in se zagodil med dreve.

Križ so na razglednem in obiskanem hribu 29. septembra postavili domačini in sicer na isto mesto, kjer je stal evharistični križ iz lesa kot spomin na mednarodni evharistični kongres, ki je potekal istega leta v Ljubljani. Ta križ pa so „neznanci“ podrli v letih po drugi svetovni vojni. Novega so domačini postavili, ker so menili, da so napočili časi strpnejšega odnosa do Cerkve in da mu ne grozi več nevarnost podrtja. Žal pa se je zgodilo ravno to!

In križ na Škrlatici?

NOVO VODSTVO RTV

Svet RTV Slovenija je s tajnim glasovanjem za direktorja izvolil Janeza Čadeža. Izvolitev mora potrditi še državni zbor. Oba kandidata, Vojko Stopar in Janez Čadež, sta v prvem krogu tajnega glasovanja prejela enako število glasov, po 12, eden pa se ni opredelil. V drugem krogu je za Čadeža glasovalo 13, za Stoparja pa 11 članov.

Ko so nedolgo izvolili za direktorja demokrata Žarka Petana, so se volitve zelo zapletle in je Petan moral iztožiti svoje pravice. A levičarsko usmerjeni Svet ga je ob prvi priliki nasilno „upokojil“.

NOVICE IZ SLOVENIJE

LIBOJE - Cerkev sv. Neže je prvič omenjena leta 1540, zadnjič pa je bila maša v njej leta 1951. Sčasoma je čisto razpadla, tako da so morali leta 1984 najprej odstraniti ruševine. Zdaj je le dokončana in mariborski škof dr. Franc Kramberger jo je slovesno posvetil.

RADLJE OB DRAVI - Na sedemdesetletnici domačega pihalnega orkestra se je zbralo devet orkestrov. Na prireditvenem prostoru je tristo godbenikov zaigralo skupaj dve koračnici pod taktirko domačega kapelnika Marjana Lauka.

MARIBOR - Inštitut za ekonomsko diagnozo in prognozo je pripravil primerjavo plač v Sloveniji, Italiji in Avstriji, ki je pokazala, da so se razlike zmanjšale. Kljub temu pa je v Sloveniji kupna moč še precej nižja: Slovenec je s svojo plačo lansko leto lahko kupil 40 odstotkov tega, kar si je lahko privoščil Italijan ali 39 odstotkov dobrin, ki jih je kupil Avstrijec. V primerjavi z vzhodnimi sosedi pa je slovenska kupna moč za 54 odstotkov večja kot na Madžarskem in za 60 % večja kot na Hrvaškem.

LJUBLJANA - Slovenski avtocestni program predvideva, da bo do leta 2004 dokončan avtocestni križ sever-jug in vzhod-zahod. Skupna dolžina avtocest bo znašala 712 km, izkopanih pa bo 35 km predorskih cevi. Do leta 2000 bodo dogradili cesto vzhod (Lendava/Šentilj)-zahod (Koper/Sežana/Nova Gorica). Na njej bo treba izkopati še 12 dvocevnih predorov v skupni dolžini 14 km, od katerih bo najdaljši pod Trojanami (2.790 m).

LJUBLJANA - V nekdanjem liceju in vojaški bolnici Mladika podirajo stene in pripravljajo stavbo, da se bosta vanj vselila ministrstva za zunanje zadeve in za šolstvo in šport. Predvidevajo, da bodo dela dokončana do decembra prihodnjega leta.

LJUBLJANA - V začetku septembra se je v ljubljanskem predoru zrušil del stropa in padel na avtomobila slovenske in slovaške registracije. Da prepreči nove rušitve so namestili mreže, ki bodo preprečile, da beton ne bo več padal na avtomobile. Prihodnje leto (februarja) pa bodo naredili nov betonski obok. Predor je bil odprt julija 1964. - Tudi predor Karavanke je bil potreben obnove, kjer je bilo treba z dodatnimi sidri utrditi steno predora.

LJUBLJANA - Svet za radiofuzijo je na podlagi določila petdesetega člena zakona o javnih občilih priporočil televizijskim hišam, naj se v svojih oddajah čim bolj ogibljejo predvajanja nasilnih prizorov. Zato predlaga, da bi programi z nasilno vsebino predvajali izključno med 23. in 6. uro. S tem bi televizija prispevala k zaščiti otrok in mladine pred morebitnimi vplivi oddaj z nasilnimi vsebinami.

LJUBLJANA - Slovenska vojska preizkuša različna kolesna oklepna vozila, ki bi jih lahko kupila za svojo oborožitev. Zadnja testirana vozila so model Piranha (triosni 6x6 in štiriosni 8x8), ki jih izdeluje švicarska tovarna Mowag. Pred tem so preizkušali Valuk XM 96, zanimajo jih pa še drugi: Pandur Plus, španski Enasa in nemški Thyssen Henschel. Osnovna cena vsakega vozila je vsaj 150 tisoč mark, končna cena pa je odvisna od oborožitve in dodatne opreme. - Slovenska vojska je dobila tudi nove lahke minomete kalibra 120 milimetrov izraelskega izvora. Vsak pehotni bataljon bo imel po šest takih minometov. Trenutno ima Slovenija 64 minometov kalibra 120 mm, ki jih je "podedovala" od Jugoslovanske ljudske armade.

LJUBLJANA - Mohorjeva bo v kratkem izdala že drugo - dopolnjeno in povečano - izdajo Leksikona imen. V njem je na več kot 700 straneh avtor Janez Keber zbral okoli 7.000 imen in priimkov in razložil njihov izvor. Poleg tega je prikazal več statističnih podatkov o pogostosti imen, imenskih zvez

in rasti oziroma upadanju števila posameznih imen. Omenja tudi podatek, da ima skoraj 23 tisoč Slovencev "lastno" ime: namreč da ima samo ena oseba v Sloveniji tako ime.

WELS, Avstrija - Na svetovnem prvenstvu v latinskoameriških plesih za starejše mladince sta z veliko prednostjo zmagala Roki Česen in Jasna Gradišar iz Plesnega kluba Urška. Odlikujeta se zaradi izredno čiste plesne tehnike in elegancije. Bila sta najmlajša med 60. pari in ponovila lanski uspeh para Krajcer-Lesar. Dobro sedmo mesto je zasedel drugi slovenski par Miha Perat-Manca Vuk iz Plesnega kluba Kazi-na. Prihodnje leto bo Ljubljana sedež tega svetovnega prvenstva.

LJUBLJANA - Na obisku v Sloveniji se je mudil dr. Žarko Dolinar (po očetu je slovenskega rodu; tudi gimnazijo je naredil v Ljubljani), ki je med leti 1939-1956 osvojil osem medalj na svetovnih prvenstvih namiznega tenisa in več kot 40 na mednarodnih turnirjih. Zadnja leta se intenzivno udeležuje v klubu Swaythling Club International, ki skrbi za nekdanje športnike in reprezentante, ki so se znašli v slabih življenjskih razmerah. Je pa tudi predsednik Akademije ITTF (Mednarodne namiznoteniške zveze).

MARIBOR - Na tekmovanju za naslov miss Slovenije je žirija izbrala 18-letno Ptujčanko Alenko Vindiš, ki je na tekmovanju za miss sveta zastopala Slovenijo v Indiji.

PRAGA, Češka - Razstavo o Plečnikovem delu na praškem gradu na Hradčanih si je ogledalo 60 tisoč ljudi, če pa prištejemo še vse, ki so se udeležili dodatnih prireditev (okroglih miz, koncertov, itd), se je s Plečnikom seznanilo okoli dvesto tisoč ljudi. Pomanjkljivost razstave je bil katalog, ki bo izšel šele po njenem zaprtju.

LJUBLJANA - Ob začetku letošnje operne sezone so predstavili natis notnega materiala in partitur najbolj znane slovenske opere Gorenjski slavček skladatelja Antona Foersterja.

LJUBLJANA - Od oktobra naprej je ljubljanska Uprava za notranje zadeve uvedla telefonsko številko 080-1200 (klik je zastop), na kateri jo ljudje lahko obvestijo o kaznivih dejanjih, ukradenih rečeh ali o drugih podatkih, ki so zanimivi za policijo. Z razliko s klicem na številko 92 se osebi, ki kliče, ni treba predstaviti.

LEŠANE - Že sto let je praznovala Lešanska godba. Ker pa je bližnji kraj Apače bolj poznan, so se preimenovali v Apaško kmečko godbo.

MARIBOR - Metalna bo v teku štirinajstih mesecev izdelala za podjetje v Illinoisu, ZDA, dva žerjava (prekladalni most in nakladalnik) za pretovarjanje premoga. Nameščena bosta na železnici ob reki Missisipi.

NAZARJE - V frančiškanskem samostanu so pod strokovnim vodstvom knjižničarja Jara Dolarja prenovili knjižnico. V njej je okoli 5 tisoč knjig, med katerimi so nekatere redke dragocenosti: fragment Dalmatinove Biblije, Trubarjev Novi testament, Lutrova Biblija iz leta 1535 in več inkunabul. - Frančiškani so prišli v Nazarje leta 1632, najstarejši vpis v neko knjigo pa je iz leta 1664.

GOLNIK - Znan Inštitut za pljučne bolezni in tuberkulozo na Golniku je slavilo 75-letnico obstoja z raznimi slovesnostmi in kongresi. Z razvojem znanosti in antibiotikov je jetičnih/tuberkuloznih bolnikov precej upadlo, zato pa so narasli slučajji drugih obolenj (pljučni rak, astma, razne alergije).

MARIBOR - V mesecu oktobru so v Sloveniji izvedli vsakoletno jesensko cepljenje lisic proti steklini. Cepljenje je bilo v obliki vabe, ki so jih odmetavali z letal. Vaba ima

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti

Rojstvo: Rodil se je Matija Malovrh, sin Marka in Ani roj. Podržaj.
Čestitamo!

Krščena sta bila v cerkvi sv. Miklavža v San Justu dvojčka Marjan in Marko Figueroa, sinova Fabiana in Andrejke roj. Krajnik; botri so bili: ga. Helena Krajnik Silvero in Dario Silvero ter ga. Estela Figue-

roa in Leonardo Travaglini. Krstil je pater dr. A. Kukovica.
Čestitamo!

Poroka: V Mendozi sta se poročila Tine Bajuk in Carolina Pelliza.
Čestitamo!

Nova diplomantka: Na medicinski fakulteti buenosaireske Universidad del Salvador je 5. novembra diplomirala iz fonoavdiologije Natalija Černič.
Čestitamo!

LANUS

KURENT

Lanuška skupina mladih je v soboto, 9. novembra na odru v Slovenski hišini in v okviru Slovenske kulturne akcije ponovila svojo uspešno igro Kurent, ki jo je prvič tudi z uspehom predstavila na 44. obletnici Slovenske vasi julija letos.

Iz Cankarjevega teksta Kurent je, pozneje Belina izbral glavne dele, jih dramatiziral ter predelal v celoto, ki je bila dostojno predstavljena na odru.

Režiserka Mirjam Goljevšček je odlično pripravila oder, kakor tudi dogajanje na njem. Vse dejanje je slonelo - logično - na osebi veseljaka Kurenta, ki ga je odlično zaigral mladi Martin Sušnik. Ta je gotovo igralski talent, poleg dugih, ki smo jih že imeli priliko videti. Sproščeno gibanje, odličen glas, naravno obnašanje in prepričljiva predstavitev te težke, monologične vloge je v resnici ustvarila pred nami sliko Kurenta, kot si ga je zamislil Ivan Cankar.

Poleg njega so še igrali mladi: Andrejka Barle, Lojzka Mehle, Rotija Grbec, Marjanca Urbančič, Aleks Barle, Marko Palotta, Marko Kocjančič, Bernard Grbec, Jožko Mehle, Gabrijel Urbančič in Tomaž Sušnik. Vsi ti so dobro prikazali svoje sicer kratke vloge, kot nekak starogrški zbor, ki dejansko le odgovarja glavnemu igralcu, Kurentu.

Posebna zasluga vseh je bila, do so lahko zainteresirali toliko mladine, da je

spet zaigrala na odru skoraj klasično slovensko igro.

Omeniti moramo še scenografa Damjana Berčiča, ki je skupaj z režiserko Goljevščkovo zelo učinkovito priredil oder s skromnimi sredstvi in ustvaril razgibano dejanje z raznimi rekviziti, kot na primer lestvami idr.

Upamo, da bo ta skupina, vzpodbujena po uspehu, še nadaljevala svoje ustvarjalno delo in nam v kratkem spet prikazala primerno odrsko delo.

TD

BUHOV ASADO

Ko je leta 1968 odšel misijonar Franci Buh na Madagaskar, je Društvo Slovenska vas obljubilo, da bo vsako leto pripravilo asado, katerega izkupiček je namenjen misijonarju. Ko pa sta iz Slovenske vasi oz. Baragovega misijonirja, odšla na Madagaskar še Peter Opeka in Jože Adamič, se dohodek „misijonskega asada“ porazdelil med te tri misijonarje. Društvo Slovenska vas drži že vsa leta dano besedo. Pri letošnjem asadu, ki je bil v nedeljo, 17. novembra, smo vaščani darovali za te tri misijonarje 1600 pesov. V imenu Društva se prav lepo zahvaljujem vsem, ki ste sodelovali pri asadu ter „rifah“, kot tudi vsem, ki ste se ga udeležili, da tako Društvo z vašo prisotnostjo in sodelovanjem lahko drži dano besedo.

Vinko Glinšek

BARILOCHE

Pevski zbor „Otrok in mladih pevcev“

Že večkrat smo poročali, da obstaja in stalno vadi v našem gorskem kraju pevski zbor, ki ga je ustanovila in leta vodila Lučka Kralj Jermanova. Zdaj mu daljši čas nače-

luje spet Slovenec Andrej Jan. Ta pevska skupina, ki se imenuje „Niños cantores de Bariloche“ se zlasti posveča koralnemu petju in dosega v tem pogledu zavidljivo višino.

Prav v oktobru je zbor dvakrat nastopil. Najprej se je predstavil v Bariloški katedrali, ki je obhajala petdesetletnico svojega obstoja. Potem pa so pevci potovali na čilsko stran meje in peli v mestih Osorno in Valdivia. Univerza tega zadnjega kraja (Universidad Austral de Chile) je pripravila tečaj za dirigente koralnega petja, vodstvo tečaja sta prevzela Bariločana Jan in Holler. Sodelovali so še drugi bariloški pevci. Tečaj je trajal od 7. do 11. oktobra in za zaključek je nastopil celotni komorni zbor, ki je 10.10 pel v Osorno.

Vsi koncerti so prikazovali skladbe slovenskega komponista Jakoba Petelina — Gallusa (1550-1591). V Osorno so izvajali tudi oratorij Giacomina Carissima „Jefte“, v cerkvi dv. Frančiška v Valdiviji pa so dodali Gallusu osem kompozicij ameriškega baroka. Za španski dan 12.10 je zbor pel slovesni Te Deum v katedrali Valdivije.

Koncerti so bili posneti na trak in časopisje je o njih obširno in laskavo poročalo.

VA

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vezice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knays, dr. Bernard Knays, dr. Veronika Knays - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319. Izdelovanje okvirjev za slike (olja, akvareli, fotografije). **Tomislav Štrfček** - Tel.: 658-4160

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadst., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejia - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejia - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob točkah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

HOSTERIA ALPINA

Vam nudi prijetne počitnice na morju
Pričakujejo vas
Zlata Bat de Gremes in družina

Rezerve v Bs. As. Telfax: 791-9697/6785
Calle 307 N° 609 - (7165) Villa Gessell
Tel: 0255-68066

Zaključek Balantičeve šole

bo v nedeljo, 8. decembra, ob 17. uri.
Po šolski prireditvi nas bo pa obiskal sv. Miklavž.

**Šola dr. Gregorija
Rožmana v San Martinu**
vabi v soboto 7. decembra
ob 18.30. uri na igro

„Indija Koromandija“

Uprizorili jo bodo ob zaključku šole pod vodstvom Maksa Borštnika nekdanji in sedanji učenci s starši. Vsi prisrčno vabljeni!

Isti večer bo tudi ob 20.30. uri obisk sv. Miklavža s spremstvom.

SDO

SFZ

Te vabi 8. decembra
na mladinsko sv. mašo
in proslavo

Marijinega Brezmadežnega spočetja

Nato mladinski zajtrk

LETOVIŠČE SLOGA

Del Cielito 279 — Villa Udaondo — Castelar

ZACETEK: Sobota, 30. novembra 1996 — blagoslov vode

VSTOPNINA: ZASTONJ:

- 1) Člani s KARTO SLOGA in vsaj \$200.- naložbe.
- 2) Otroci članov do 12. leta v spremstvu staršev ali varuhov.
- 3) Upokojenci ali nad 65 let stari člani.

\$6.- ob nedeljah in praznikih in \$3.- ob delavnikih člani s Karto SLOGA in z naložbo manj kot \$200.-

\$12.- ob nedeljah in praznikih in \$6.- ob delavnikih člani brez KARTE SLOGA. Nečlani v spremstvu članov plačajo dvojno vstopnino, t. j. \$24 in \$12. Letos bo zaprto ob sredah.

Obvezen zdravniški pregled. Zdravnik bo ordiniral ob nedeljah.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

BODITE PREVIDNI!

Ne nosite gotovino s seboj! Plačujte v Argentini, v Sloveniji ali kjerkoli po svetu s kreditno kartico

MASTERCARD CARTA SLOGA

To vodilno kreditno kartico pod najugodnejšimi pogoji dobite v SLOGI. Če imate KARTO SLOGA in naložbo vsaj \$200.-, vas kreditna kartica na vaše ime že čaka v naši pisarni. Dvignite jo čimprej! V uradnih urah, smo vam na razpolago osebno ali po telefonu 654-6438, 656-6565.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

NEPREMIČNINE V SLOVENIJI

PRI NAJEMU, NAKUPU IN PRODAJI NEPREMIČNIN
SE OBNITE NA POSREDNIŠTVO

TOMAN Co. d.o.o.

Cigaletova 11, 1000 LJUBLJANA, SLOVENIJA
Telefon: (386-61) 133-9047 Telefaks: (386-61) 133-8657
V Torontu Tel/Fax: (416) 244-0646

Polom v Tržaški banki

Zaradi obtožb o domnevni vpletenosti v finančno krizo v Tržaški kreditni banki (TKB) je glavni odbor največje krovne organizacije Slovencev v Italiji, levičarske Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ), soglasno sprejel odstop njenega vodstva.

Delegacija slovenske manjšine se je v Rimu srečala s podsekretarjema v ministristvu za zunanje zadeve. Predstavniki so italijansko vlado pozvali, naj pred sprejetjem dokončne odločitve o likvidaciji banke najde rešitev, ki bi bila manj boleča od likvidacije TKB. Predstavnika italijanske vlade sta zagotovila, da za dogajanja okoli TKB ni nikakršnih političnih namer, da ne gre za

Šolska kolonija Zedinjene Slovenije sporoča, da bo kolonijo vodila gospa Marija Slabe, učiteljica v Jurčičevi šoli. Ostali spremljevalci-ke bodo pa po možnosti iz vseh naših slovenskih šol. Cena koloniji je kot smo že objavili 330 pesov. Prijave sprejema pisarna Zedinjene Slovenije od ponedeljka do petka od 16. do 20. ure. Prosim, da prijavite otroke najkasneje do konca novembra. Prvo polovico je treba plačati do 5. decembra, drugi del pa do 20. decembra najkasneje.

delovanje zoper slovensko manjšino, temveč le za finančni polom. Dodala sta, da razmišljajo, da bi skupaj z likvidacijo banke objavili tudi ustanovitev nove banke z mešanimi slovensko — hrvaško — italijanskim kapitalom.

Slovenska skupnost v pismu, naslovljenem na premiera Janeza Drnovška, slovensko vlado poziva, naj stori vse, kar je v njenih močeh, da bi preprečila likvidacijo Tržaške kreditne banke. Menijo, da bi likvidacija banke, za kar se zavzemata italijanski zakladni minister in italijanska narodna banka, še povečala že nastalo škodo. Pisma s podobno vsebino je SSK naslovila tudi na predsednika italijanske vlade Romana Prodiya in predsednika deželne vlade Furlanije-Juljske krajine Sergia Cecottija.

Obsodili so komuniste

Pa ne v Sloveniji.

V Nemčiji je pred dnevi ustavno sodišče potrdilo obsodbo vzhodnonemških bivših funkcionarjev, ki so bili obsojeni zaradi smrti vzhodnonemških državljanov, ki so prej v diktaturi hoteli pobegniti v Zahodno Nemčijo. Obrambni minister Vzhodne Nemčije Kessler, njegov pomočnik Streletz in voditelj partije Albrecht so bili odgovorni za obmejne patrolje, ki so v teku deset-

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 30. NOVEMBRA:

Sklepna prireditev Slomškove šole ob 18. uri.

NEDELJA, 1. DECEMBRA:

V Rožmanovem domu ob 11.30 maša s skupnim kosilom.

SOBOTA, 7. DECEMBRA:

Miklavževanje v Slomškovem domu ob 20. uri.

V Carapachayu zaključek šole in miklavževanje ob 19. uri.

V San Martinu zaključek šole in igra Indija Koromandija ob 18.30. Ob 20.30 miklavževanje.

NEDELJA, 8. DECEMBRA:

SDO-SFZ: Proslava Marijinega brezmadežnega spočetja.

Zaključek Balantičeve šole in miklavževanje v San Justu ob 17. uri.

Sklep šole in miklavževanje na Pristavi ob 19. uri.

Izjava za javnost

Združenje lastnikov razlaščenega premoženja (ZLRP Slovenije) je z namenom povezoovanja strank pomladi posredovalo tem strankam sporazum o skupnem sodelovanju pri reševanju še nerazrešenih vprašanj izvedbe denacionalizacije v Sloveniji. Sporazum bo dejansko prispeval k hitrejšemu vzpostavljanju pravne države po državnozborskih volitvah.

Dne 28. 10. 1996 sta sporazum ločeno že podpisal Slovenska ljudska stranka (SLS) in Socialdemokratska stranka Slovenije (SDS).

ZLRP Slovenije izraža upanje, da bodo k temu sporazumu pristopili tudi Slovenski krščanski demokrati (SKD) in ostale stranke slovenske pomladi.

Predsednik ZLRP - Franc Igoršek

letij postrelile nad 500 vzhodnonemških prebežnikov, ki so poskušali priti na zahod.

Kdaj bodo podobno pravično sodili komunističnim zločincem v Sloveniji?